

Sygn. akt II AKa 169/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 lutego 2023 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Małgorzata Janicz

Sędziowie: SA – Izabela Szumniak (sprawozdawca)

SA – Adam Wrzosek

Protokolant: – Klaudia Kulbicka

przy udziale prokuratora Stanisława Wieśniakowskiego i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego radcy prawnego M. M. (1)

po rozpoznaniu w dniu 03 lutego 2023 r. sprawy

P. P. urodzonego (...) w W., syna B. i E.,

oskarżonego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. (razy 3), z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego P. P.

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 8 grudnia 2020 r. sygn. akt VIII K 126/19

I. zmienia zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego P. P. w ten sposób, że:

a) uchyla rozstrzygnięcie z punktu 16 zaskarżonego wyroku o wymierzeniu kary łącznej pozbawienia wolności;

b) ustala, iż czyny przypisane oskarżonemu P. P. w punktach 11, 12, 13 i 14 wyroku zostały popełnione w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierza mu karę 3 (trzy) lat pozbawienia wolności;

c) eliminuje z podstawy skazania oskarżonego P. P. za czyn z punktu 15 wyroku art. 11 § 2 k.k., a z podstawy wymiaru kary art. 11 § 3 k.k.;

d) w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

e) na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. łączy karę pozbawienia wolności wymierzoną w punkcie I. b) niniejszego wyroku oraz karę pozbawienia wolności wymierzoną w punkcie 15 zaskarżonego wyroku i wymierza oskarżonemu P. P. karę łączną 4 (cztery) lat i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec P. P. kary łącznej 4 (cztery) lat i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 24 kwietnia 2019 roku do dnia 25 kwietnia 2019 roku;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego J. S. kwotę 1200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych), tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej;

IV. zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 169/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 8 grudnia 2020 r., sygnatura akt VIII K 126/19

Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

Sąd Apelacyjny nie przeprowadzał postępowania dowodowego

<i>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</i>				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	

<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
		-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.
	-----	-----

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.
	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków

Lp.	Zarzuty apelacji obrońcy	
	<p>1. obraza przepisów postępowania, tj art. 7 k.p.k., poprzez dowolną a nie swobodną ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w tym wyjaśnień oskarżonego R. M. (1) i oskarżonego P. P., zeznań świadków: E. W., K. J., A. P., A. C., M. W., J. S. oraz korespondencji z k. 392 v i notatki z k. 624 – 626</p> <p>2. w konsekwencji wskazany w apelacji (w punktach 2. a. b. c. d. e. f. g.) błąd w ustaleniach faktycznych</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># oba zarzuty niezasadne</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.		
<p>Apelujący nie wykazał aby Sąd I instancji dopuścił się obrazy przepisu art. 7 k.p.k. dokonując oceny zgromadzonego materiału dowodowego , w tym wyjaśnień obu oskarżonych, zeznań świadków oraz wskazanych w apelacji dowodów nieosobowych. Wobec powyższego prawidłowo ocenił zgromadzone dowody i zrekonstruował przebieg stanu faktycznego w sprawie, w tym również w zakresie udziału oskarżonego P. w przypisanych mu przestępstwach. Podzielić należy konsekwentne poglądy orzecznictwa, że przekonanie Sądu o wiarygodności jednych dowodów i jej braku w przypadku innych, pozostaje pod ochroną przepisu art. 7 k.p.k., jeżeli zostało poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy, rozważeniem okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego, pozostaje zgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz</p>		

zostało wyczerpująco i logicznie uargumentowane w uzasadnieniu wyroku /tak np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11.04.2018 r. sygn. IV KK 104/18, lex nr 2498022/. W niniejszej sprawie Sąd Okręgowy poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne co do sprawstwa i winy oskarżonych P. P. i R. M. (1) oraz wysnuł je na podstawie właściwej oceny dowodów, mając na uwadze treść art. 7 k.p.k. Oparł się na całości przedstawionego materiału dowodowego oraz wobec tego odnośnie poczynionych ustaleń nie naruszył art. 410 k.p.k.

Opierając swoje ustalenia w znacznej części na wyjaśnieniach R. M. (1), dokonał Sąd meriti w pełni prawidłowej oceny dowodu z jego wyjaśnień. Zarzuty sformułowane w tym zakresie przez obrońcę są bezpodstawne. Oczywiście jest przy tym, że dowód z pomówienia zawsze musi być poddany wnikliwej ocenie i skonfrontowany z pozostałym zebrany materiał dowodowy, czemu Sąd Okręgowy sprostał. Poddając wskazany dowód ocenie wskazał w szczególności w pisemnym uzasadnieniu wyroku, że wyjaśnienia R. M. (1) były konsekwentne mimo wielokrotnych przesłuchań. Zwrócił uwagę na ich szczegółowość i konsekwencję we wskazywaniu schematu działania osób, co do których miał wiedzę, że brały udział w ujawnionych oszustwach. Wskazał na niezbitą fakt, że opisując swoją i P. P. rolę nie umniejszał swojej odpowiedzialności. Co więcej Sąd Apelacyjny zauważył, że nie czynił również prób przerzucenia tej odpowiedzialności na osobę P. P.. Schemat działania, który przedstawił w pełni korespondował z wersją przesłuchanych w sprawie pokrzywdzonych. Słusznie uznał

przy tym, wbrew stanowisku obrońcy Sąd meriti, że ujawniony dopiero na etapie postępowania sądowego rzekomy konflikt pomiędzy P. P. a R. M. (1) nie może być uznany za nic innego jak przyjętą przez oskarżonego P. linię obrony. Zwłaszcza, że wersja o konflikcie powstała w okresie późniejszym w odpowiedzi na szczere i układające się w logiczną, korespondującą z innymi dowodami całość w postaci depozycji współoskarżonego R. M..

Próba podważenia wiarygodności wyjaśnień R. M. poprzez wykazywanie niewielkich sprzeczności w szczegółach dotyczących omawianych zdarzeń, skazana jest na niepowodzenie wobec konsekwentnie wskazywanej roli P. P. w zdarzeniach. Nieścisłości na które wskazuje obrona dotyczą kwestii co najwyżej pobocznych i muszą być uznane za naturalną konsekwencję zacierania się śladów pamięciowych w związku z upływem czasu. Wprost przeciwnie, konsekwentna, co do najmniejszych nawet szczegółów wersja zdarzeń sugerować by mogła wyuczony, a zatem nieprawdziwy obraz przedstawianych wydarzeń. Obrońca nie wykazał przy tym, że nawet jeśli przyjąć, że między oskarżonymi istniał jakiś konflikt na tle finansowym to R. M. (1) miał korzyść w obciążeniu P. P.. Po pierwsze, jak już wskazano wyżej oskarżony M. obciążał zarówno siebie jak i P. P., po drugie zaś, rzekoma korzyść w obciążaniu, którą jak należy domniemywać upatruje obrońca w możliwości wymierzenia łagodniejszej kary jest naturalną konsekwencją współpracy z organami ścigania i wymiarem sprawiedliwości, która przecież, w zależności od postawy procesowej mogła być udziałem i jednego i

drugiego oskarżonego. Współpraca z organami ścigania i sądem nie może przy tym prowadzić do uznania, że taka osoba zawsze, bezpodstawnie pomawia inną. Musiałoby to zostać wykazane, co w przedmiotowej sprawie nie miało miejsca.

Nie polegają na prawdzie twierdzenia obrony co do ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd w zakresie rzekomych kontaktów P. P. z pokrzywdzonymi, który miał ich przekonywać o istnieniu śledztwa i nakłaniać do przekazania pieniędzy R. M. (1). Gdyby obrońca wnikliwie zapoznał się z pisemnym uzasadnieniem wyroku sporządzonym przez Sąd meriti dostrzegłby, że rekonstruując przebieg stanu faktycznego Sąd ten ustalił, że z pokrzywdzonymi bezpośrednio kontaktowali się nieustaleni mężczyźni i (w przypadku pokrzywdzonej E. W.) nieustalona kobieta, a nie osobiście P. P.. Tym samym oczywistym pozostaje podkreślany przez obrońcę fakt, że żaden numer telefonu, z którego kontaktowano się z pokrzywdzonymi nie pokrywa się z numerami telefonów znalezionych u P. P.. Sąd ustalił bowiem stanowczo, że rolą oskarżonego P. P. było odbieranie pieniędzy od R. M. (1), który otrzymywał je w umówionej wcześniej formie od pokrzywdzonych. Wszystkie te osoby, a więc zarówno R. M. (1), jak i P. P. oraz nieustalone osoby wykonujące telefony do osób pokrzywdzonych działały wspólnie i w porozumieniu, wedle z góry ustalonego podziału ról.

Jakkolwiek w złożonym środku odwoławczym obrońca nie postawił wprost zarzutu co do wysokości wymierzonej kary, to zaskarżył wyrok w całości na korzyść

oskarżonego i odniósł się do wysokości wymierzonej kary w uzasadnieniu apelacji. Kwestionując wysokość tej kary przedstawił ją w szczególności w relacji do tej wymierzonej R. M. (1). Nie bez racji również wskazał na niedostatki uzasadnienia Sądu meriti w tym zakresie. W tej sytuacji Sąd Apelacyjny obowiązany był dokonać oceny prawidłowości wymierzonej kary P. P.. Finalnie zatem uznał, że częściowo argumentacja obrońcy zasługuje na uwzględnienie. W pierwszym rzędzie zgodzić się należy, że dysproporcja w wysokości wymierzonych kar jest rzeczywiście rażąca i nie została w żaden sposób wyjaśniona i uzasadniona. Oczywistym jest, że współpracujący z organami ścigania i wymiaru sprawiedliwości R. M. (1) zasługiwał na wymierzenie kary znacznie łagodniejszej, w tym również w świetle faktu, że został dokooptowany do przestępczego procederu przez P. P. i pełnił w nim co do zasady pośledniejszą rolę. Nie zmienia to faktu, że taka różnica nie wydaje się uzasadniona, zwłaszcza, że w stosunku do R. M. (1) nie została zastosowana choćby instytucja nadzwyczajnego złagodzenia kary. Biorąc te okoliczności pod uwagę i dokonując zmiany wyroku poprzez przyjęcie, iż częściowo oskarżony P. działał w warunkach art. 91 § 1 k.k. Sąd Apelacyjny dokonał korekty wysokości wymierzonych oskarżonemu kar pozbawienia wolności. Wymierzone kary, w tym kara łączna 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności nie są nadmiernie surowe, a ich ukształtowanie czyni zadość potrzebom prewencji indywidualnej i generalnej oraz odpowiada dyrektywom zamieszczonym w art.

53 § 1 i 2 k.k., jak również w art. 85a k.k.	
Wniosek	
o zmianę wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie w zakresie P. P. w całości poprzez uniewinnienie oskarżonego od wszystkich zarzucanych mu czynów	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Związłe o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.	
Wobec braku potwierdzenia zarzutów apelacji wniosek jest niezasadny.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).	
	Sąd Apelacyjny dostrzegł z urzędu, że działania oskarżonego P. P. przypisane mu w punktach 11, 12, 13 i 14 wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie należało ująć w ramach ciągu przestępstw przewidzianego w art. 91 § 1 k.k.
Związłe o powodach uwzględnienia okoliczności.	
Zgodnie z art. 91 § 1 k.k. jeżeli sprawca popełnia w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, sąd orzeka jedną karę określoną w przepisie stanowiącym podstawę jej wymiaru dla każdego z tych przestępstw, w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. Obecnie, po nowelizacji z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks	

<p>karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 396) przedmiotowy przepis nakazuje włączać do jednego ciągu przestępstw nie tylko czyny kwalifikowane wyłącznie z tego samego, czy z tych samych przepisów, ale też czyny kwalifikowane z różnych przepisów, o ile tożsama będzie podstawa wymiaru kary za każde z czynów włączonych do ciągu przestępstw, a przepis stanowiący podstawę wymiaru kary stanowi również element podstawy kwalifikacji prawnej w odniesieniu do każdego przestępstwa spiętego klamrą ciągłości (tak w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2021 r., sygnatura akt V KK 367/20, LEX nr 3358875 oraz P. Kardas (w:) W. Wróbel (red.), Nowelizacja prawa karnego 2015. Komentarz, Kraków 2015, s. 655 – 660).</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p><u>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</u></p>	
<p>1</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>-----</p>	<p>-----</p>
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy.</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>
<p><u>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</u></p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>1. <i>uchylono rozstrzygnięcie z punktu 16 zaskarżonego wyroku o wymierzeniu kary łącznej pozbawienia wolności (pkt I a));</i></p> <p>2. ustalono, iż czyny przypisane oskarżonemu P. P. w punktach 11, 12, 13 i 14 wyroku zostały popełnione w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzono oskarżonemu karę 3 lat pozbawienia wolności (pkt I b))</p>	

3. z podstawy skazania za czyn z punktu 15 wyroku wyeliminowano art. 11 § 2 k.k., a z podstawy wymiaru kary art. 11 § 3 k.k.

4. połączono karę pozbawienia wolności wymierzoną w punkcie I b) oraz karę pozbawienia wolności wymierzoną w punkcie 15 zaskarżonego wyroku i wymierzono oskarżonemu karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Zwięźle o powodach zmiany.

Ad 1, 2 i 4

Sąd Apelacyjny w ramach kontroli odwoławczej przyjął, że oskarżony P. P. czynów przypisanych mu w punktach 11, 12, 13, i 14 zaskarżonego wyroku dopuścił się w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. Wskutek powyższego uchylono rozstrzygnięcie z punktu 16 zaskarżonego wyroku oraz wymierzono jedną karę pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat, którą następnie połączono z karą pozbawienia wolności wymierzoną w punkcie 15 zaskarżonego wyroku, wymierzając karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd Apelacyjny miał możliwość dokonania tego rodzaju korekty w ramach apelacji wniesionej przez obrońcę, który wyrok w stosunku do oskarżonego P. zaskarżył w całości na korzyść oskarżonego, a zatem apelacja kwestionowała zarówno rozstrzygnięcie Sądu I instancji co do winy jak i kary. Jednocześnie działanie reformatoryjne Sądu Apelacyjnego finalnie doprowadziło do złagodzenia wymierzonych oskarżonemu kar, w tym kary łącznej, która w zaskarżonym wyroku została określona w wysokości 6 lat pozbawienia wolności. Wymierzone kary, w tym kara łączna 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności nie są nadmiernie surowe, a ich ukształtowanie czyni zadość potrzebom prewencji indywidualnej i generalnej oraz odpowiada dyrektywom zamieszczonym w art. 53 § 1 i 2 k.k., jak również w art. 85a k.k.

Ad 3

Z podstawy skazania za czyn z punktu 15 wyroku wyeliminowano art. 11 § 2 k.k., a z podstawy wymiaru kary art. 11 § 3 k.k. Przepisy artykułów 286 § 1 k.k. i 294 § 1 k.k. nie pozostają bowiem w stosunku kumulatywnym. Przepis art. 294 § 1 k.k. statuuje wyłącznie możliwość obostrzenia odpowiedzialności karnej między innymi za

czyn z art. 286 k.k. jeżeli sprawca dopuścił się jego popełnienia w stosunku do mienia znacznej wartości i w takim przypadku zawsze stanowi podstawę wymiaru kary.

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>		
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</u>		
	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwiążle o powodach uchylecia.		
-----	-----	
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia.		
-----	-----	
	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.		
-----	-----	
4.	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej		

warunkowego postępowania.	umorzenia	

5.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylecia.		

<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		

<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku</u>		
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
	II	W pkt II na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 24.04.2019 r. do dnia 25.04.2019 r.
6. Koszty Procesu		

Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
	III, IV	1. zasądono koszty zastępstwa procesowego na rzecz oskarżycielki posiłkowej – zgodnie z wnioskiem; 2. zwolniono oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając wydatkami Skarb

Państwa – na mocy art. 624 § 1 kpk z uwagi na długotrwałe pozbawienie wolności.

7. PODPIS		
Małgorzata Janicz Izabela Szumniak Adam Wrzosek		
<u>1.3 Granice zaskarżenia</u>		
Wpisać kolejny numer załącznika 1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego P. P.	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość rozstrzygnięcia w stosunku do oskarżonego P. P.	
<u>1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia</u>		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<u>1.3.2 Podniesione zarzuty</u>		

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
<u>1.4. Wnioski</u>			
#	uchylenie	#	zmiana